

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 26/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti JUDr. R. K., B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 13480/2012, sp. zn. Rvp 13481/2012, sp. zn. Rvp 13482/2012, sp. zn. Rvp 13483/2012, sp. zn. Rvp 13484/2012, sp. zn. Rvp 13485/2012, sp. zn. Rvp 13486/2012, sp. zn. Rvp 13487/2012, sp. zn. Rvp 13488/2012 a sp. zn. Rvp 13489/2012 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Žilina sp. zn. 24 Er 1138/2004 z 19. júla 2012, sp. zn. 24 Er 1520/2011 z 19. júla 2012, sp. zn. 18 Er 2209/2009 zo 17. augusta 2012, sp. zn. 18 Er 1572/2009 z 20. augusta 2012, sp. zn. 24 Er 2201/2011 z 19. júla 2012, sp. zn. 18 Er 3406/2009 zo 17. augusta 2012, sp. zn. 33 Er 2534/2012 z 28. augusta 2012, sp. zn. 12 Er 1783/2011 z 3. augusta 2012, sp. zn. 18 Er 2717/2009 zo 17. augusta 2012 a sp. zn. 18 Er 3635/2009 zo 17. augusta 2012 a jeho postupom v týchto konaniach a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 13480/2012, sp. zn. Rvp 13481/2012, sp. zn. Rvp 13482/2012, sp. zn. Rvp 13483/2012,

sp. zn. Rvp 13484/2012, sp. zn. Rvp 13485/2012, sp. zn. Rvp 13486/2012, sp. zn. Rvp 13487/2012, sp. zn. Rvp 13488/2012 a sp. zn. Rvp 13489/2012 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 26/2013.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 29. októbra 2012 doručené sťažnosti JUDr. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“) vedené pod sp. zn. Rvp 13480/2012, sp. zn. Rvp 13481/2012, sp. zn. Rvp 13482/2012, sp. zn. Rvp 13483/2012, sp. zn. Rvp 13484/2012, sp. zn. Rvp 13485/2012, sp. zn. Rvp 13486/2012, sp. zn. Rvp 13487/2012, sp. zn. Rvp 13488/2012 a sp. zn. Rvp 13489/2012, ktorými namietal porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 Er 1138/2004 z 19. júla 2012, sp. zn. 24 Er 1520/2011 z 19. júla 2012, sp. zn. 18 Er 2209/2009 zo 17. augusta 2012, sp. zn. 18 Er 1572/2009 z 20. augusta 2012, sp. zn. 24 Er 2201/2011 z 19. júla 2012, sp. zn. 18 Er 3406/2009 zo 17. augusta 2012, sp. zn. 33 Er 2534/2012 z 28. augusta 2012, sp. zn. 12 Er 1783/2011 z 3. augusta 2012, sp. zn. 18 Er 2717/2009 zo 17. augusta 2012 a sp. zn. 18 Er 3635/2009 zo 17. augusta 2012 (spolu ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“) a jeho postupom v týchto konaniach.

Sťažovateľ je súdnym exekútorom, ktorý vykonáva exekučnú činnosť podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., B., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007. Okresný súd napadnutými rozhodnutiami rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania exekúcie z dôvodu jeho zaujatosti proti oprávnenej – spoločnosti P., s. r. o.,

čím mal zasiahnuť do ním označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru, práva podľa dodatkového protokolu a mal porušiť aj označený článok ústavy; sťažovateľ preto navrhol napadnuté rozhodnutia okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej tvrdil, že k porušeniu jeho označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru, práva podľa dodatkového protokolu a označeného článku ústavy došlo aj napadnutým postupom okresného súdu v označených konaniach.

1. Podľa § 31 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13480/2012, sp. zn. Rvp 13481/2012, sp. zn. Rvp 13482/2012, sp. zn. Rvp 13483/2012, sp. zn. Rvp 13484/2012, sp. zn. Rvp 13485/2012, sp. zn. Rvp 13486/2012, sp. zn. Rvp 13487/2012, sp. zn. Rvp 13488/2012 a sp. zn. Rvp 13489/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľa a okresného súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností zistil, že sťažovateľ aj napriek skutočnosti, že mu musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, podáva aj naďalej sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne takmer identické s tými, ktoré už

ústavný súd riešil, preto je zrejmé, že sťažovateľ nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach sťažovateľa. Preto vyvstáva otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľa. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.

Keďže ide o sťažnosti v podstate identické (skutkové a právne okolnosti), ktoré už ústavný súd riešil, ústavný súd odkazujúc v podrobnostiach na nálezy sp. zn. I. ÚS 478/2011, sp. zn. III. ÚS 151/2012, sp. zn. III. ÚS 211/2012 a sp. zn. III. ÚS 363/2012 opätovne dospel k záveru, že ju podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto z tohto dôvodu sťažnosti sťažovateľa odmietol (bod 2 výroku).

Ústavný súd s poukazom na uvedené skutočnosti, prihliadajúc na zásady procesnej hospodárnosti konania, sťažovateľa upozorňuje, že pokiaľ aj naďalej ústavnému súdu bude podávať takéto typovo zhodné sťažnosti, ktorých nedostatky sú mu známe z jeho rozhodovacej činnosti týkajúcej sa jeho obdobných vecí, môže ústavný súd využiť možnosť vyplývajúcu z § 25 ods. 2 poslednej vety zákona o ústavnom súde a odmietnutie sťažnosti neodôvodniť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2013